



40

ברית



ועשרון סלה בלאבשנו פתית רבעה
ונסך רכיבית הרין יון לבש האחר ואת
הכbesch השעה עשה בין העיבים נמנחת
הבקר וכנסנה תעשה לה לרייח ניחור
אשה ליהוח יעילה חמיר לדורתיכם פיה
אהל מעד לפנ יהוה אשר אויער לךם ע
שםה לרבר אליך שס ומערת טפה לבני
ישראל ואקרש בכבידי וקדשך תאצז
מוצר ואת חמוץ ואת אהרן ואטביו^א
אקרש לכון לוי טכני יוניסטריאל
והשייטים לאלהים ווירעcli אני יהוה
אליהם אטרחיזאתם אתם מארץ מצ
מערים לשכני פוכס אני יהוה אלהים:^ב
ועשית מובח מקטר קטנות
צעי שטוס תנשא אתו: אמה אבבו
ואכיה רחובותיך יהוה ואמתים קפּרוּ
מפע קרנתי רעפה אתו זבח טהור
את גש ואתקויה יוסכיכ ואתקונתו וע
ועשית לו זרב סביב נסיאט בעג זרב
תנשאלו בחתולו על שמי עלייתו תע
תעשה על שני עניו יהוה לךם לבלים
לשתאות אתו בהמה ועשית את הברים י
נעצי שטוס רעפה אתם זרב: ונחתה אתו
לפנ הפלצת אשר על ארון העדר אשר
לפנ הכפרה אשר על העדר אשר אויער
לב שפה ווקטיר עליו אהרן קטורת
ספים נבקר בפרק נחסכו את העדרות
וקטורתה יבחלית אהרן את העדרות בין
הערבים יקוטרנה קטורת תמיד לפנ י
יזהה לרדרתיכם לא תעלן ערי קטרת
וירה ועיר ומנה ונסך לא תפטע עליו
ונפר אהרן על קרנתו אחיה בשנער
מיד חטא את הערבים אחיה בשנער כפר
עליו לדודתיכם קרש קדושים הוא יהוה:

ויהקטרת המובח על הعلا לרבים
ניחח לפנ יהוה אשחזהו ליהוה ויל
ולקחת את החרוז מאיל המלאים אשר
לאהזר והנפאת אתו תנפה לפנ ייוסף
ויהה לד למינה וקדשות את החרוז הפת
התנפחת ואה שוק חזרימה אשר זו
חוון ואשר הוrus מאיל המזונות המל
המלאים נאסר לאהרן ומאשר לבני
והיל לאהרן ובנינו להקן עלם מעת בענ
ישראל כי תרומה היא ותרומה היה
מאה בני ישראל מובח שלמים תרומות
ליהוה יבנוי הקדר אשר לאהרן יזעב
אהרנו למשחה בהס ומליאם איז
ירם שביעת ימים ולפחס הפנק פרח
מבינו אשר בא אל אהל מושע לשירות
בקדר: אתה אל המלאים קח וכשלת
את בשרו נמקום קחשו: ואל אהרן
במי אטבש רואילאות הדרים אשר
נperf פרח אחר מוצר: ואמל אפס אשר
נperf בחם למלא אתם לקדש אחים
וורלא אבלב קדש הם ואם יותר
մבש המלאים וכן הלחם עד הבקר
ושרפה את העדר באש לא יאל כי
קייט חאה: וועשית לאהרן לבני נכה
בכל אשר עזחי אתכדי שביעת ימים
תמליא יס: וער חטא את העדר לוט
על הקרים וחטא את העדר ככפוך
עליו ומשחת אתו לחדשו: שביעת ימים
תכפל על המובח וקדשת אתו יהוה
המובח קדש קדרים כל חנע במקה
יקפיש: זהה אשר מטעה
על המובח בפשים בז שנה פעם ליט
פמי: את חבש ראהר תעשה בז
ויאת הנטש השען מעשה בין העיבים